

21. 9. 2013 |

Canicross - Jak naučit psa tahat (2.díl) - Práce s mrtvou zátěží

V minulém díle jsme se zabývali tím, jak pejska dostat před sebe a naučit ho běžet před pánečkem na nataženém vodítku. Je to třeba trénovat především u méně sebevědomých psů, kteří mají tendence se pořád radit na Vaši úroveň a běhání před jim činí potíže. Naopak u mnohých psů tuto fázi více méně přeskočíme. Co je ale neocenitelným pomocníkem u všech psů je práce s „mrtvou zátěží“=řetízek, pneumatika apod.

Mrtvá zátěž má mnoho výhod a často se k ní vracím v rámci tréninku zkušených psů, zvláště na počátku sezony. Jak už jsem nakousla, je to neocenitelné při budování osvalení a zlepšování kondice psa. Další výhodou je, že se pejsek začátečník učí naplno táhnout za každé situace a částečně předcházíme zlovyku „táhnou aby se neřeklo, držím napnutou šňůru, ale prakticky vše oddře páneček“. Tady se pes opravdu naučí pracovat a má možnost sám přijít na to, jak se do postroje nejlépe opřít, jak vyvinout počáteční sílu k rozpohybování zátěže atd. A neméně velkou výhodou je, že citlivější psi si zvykají na hluk, který za ním řetízek působí. Ať už při běhu, jízdě na kole, koloběžce, vždy vzniká nějaký rámus a setkala jsem se se psy, kteří se otáčeli nebo uskakovali, což je samozřejmě nežádoucí. Postupnou přípravou psa na tento hluk navykneme a ušetříme ho později stresových situací, když je běžců více naráz nebo spadnete z kola.

Psa můžeme vést buď na vodítku a nebo nechat běhat se zátěží na volno. V tom případě je potřeba trošku trpělivosti, pes se do vodítka vedoucímu k zátěži může z počátku motat, ale brzy pochopí jak se chovat, aby k tomu nedocházelo a jak si z toho případně sám pomoci. A samozřejmě také pozor na kolemjdoucí.

Váha zátěže záleží na váze, velikosti i fyzické kondici Vašeho psa. Vždy je lepší na počátku dávat zátěž menší a postupně přidávat, klidně až do váhy cca 1/3 váhy psa. Z toho důvodu používám raději řetízky. Mám je nařezané na díly, na počátku používám jeden a postupně přidávám až na 4 díly.

V praxi to potom vypadá tak, že zatímco já jdu běhat, беру své psy s sebou na volno s touto zátěží, každý asi 10 kg. A ještě jedna výhoda, i psa útěkáře poměrně rychle přejdou myšlenky na prohledávání keřů a lovení zvěře.

Autor a foto: Veronika Navrátilová

O autoru:

Veronika Navrátilová

Vždy mě zajímal sport, ještě více zvířata. První fenka chodského psa Dixie přišla v roce 2004. Vyzkoušely jsme si společně obrany, stopy, poslušnost, dogtrekking, agility, frisbee. Mushingová kariéra začala asi v roce 2008. Životem mi v následujících letech prošlo mnoho psů nejrůznějších plemen. Některé jsem socializovala, některé trénovala, závodila s nimi na kole, koloběžce i v kategorii C (spřežení do čtyř psů). Jezdila jsem také jako handler. V současné době jsou mými parťáčkami dvě flekaté fenky Evropského saňového psa Cora a Meri. Obrovští dřiči, ovladatelné, soutěživé a velmi rychlé. Prostě nejlepší :-). Díky nim většina závodů končí na stupních vítězů.